

ramon serrat

Només quatre ratlles que serveixin de presentació a aquest opuscle que amb motiu de l'homenatge al mestre Ramon Serrat i Fajula ha editat el nostre Ajuntament per tal de donar suport a l'homenatge ciutadà que s'ha desenvolupat i arriba a la seva cloenda. Altres persones molt més coneixedores que no pas jo de la trajectòria humana i musical del mestre Serrat, en fan glossa en aquest opuscle.

Com a Alcalde de Terrassa vull però remarcar que, tot i que Ramon Serrat era fill de Sant Joan de les Abadesses, va dur a terme a la nostra ciutat, per espai de dinou anys, una àmplia tasca de mestratge i dedicació a la música, prou important perquè les actuals generacions d'afeccionats en aquest importantíssim àmbit del fet cultural a casa nostra no l'hagin pas oblidada.

Una vegada més, la nostra ciutat, que estima la cultura, sap ser agraïda amb els ciutadans que l'han feta possible, i sap regraciar l'esforç de totes aquelles persones que han deixat un solc important en la cultura terrassenca i catalana. Entenc que aquest homenatge en el centenari del naixement del mestre Ramon Serrat és un testimoni que honora per tant la nostra ciutat com la cultura.

Manuel Royes i Vila

El Mestre Serrat composant la "Suite Pirinenca", considerada la seva obra cabdal.

En contrapunt a l'honor que se'm concedeix d'escriure unes paraules en l'opuscle d'homenatge al Mestre Ramon Serrat que edita l'Excel·lentíssim Ajuntament de Terrassa amb motiu del centenari del naixement de tan magnífic músic, hi ha el greu problema que suposa l'haver de parlar d'una personalitat de la qual ja s'han escrit excel·lents i emotives pàgines. Renunciar a fer-ho, però, em semblaria que traïxo la bona amistat i a la vegada la sentida admiració que professo al gran músic santjoaní. En efecte, l'epistolari que ens uneix és prou significatiu per testimoniar l'autèntica amistat corresposta sempre com ho senyala el que em dediqués molt gentilment una de les seves obres simfòniques de més volada i jo li estrenés pels seus mèrits una molt bonica suite orquestral en el Palau de la Música Catalana de Barcelona l'any 1941 i que en el 1945 al front de l'Orquestra Filharmònica de Barcelona donés en 1ª audició els seus, poemes simfònics "Mort d'Eol" i "El diable

es feu papallona" (l'obra que em dedicà), a més d'un altre poema titulat "Dansa de la nit".

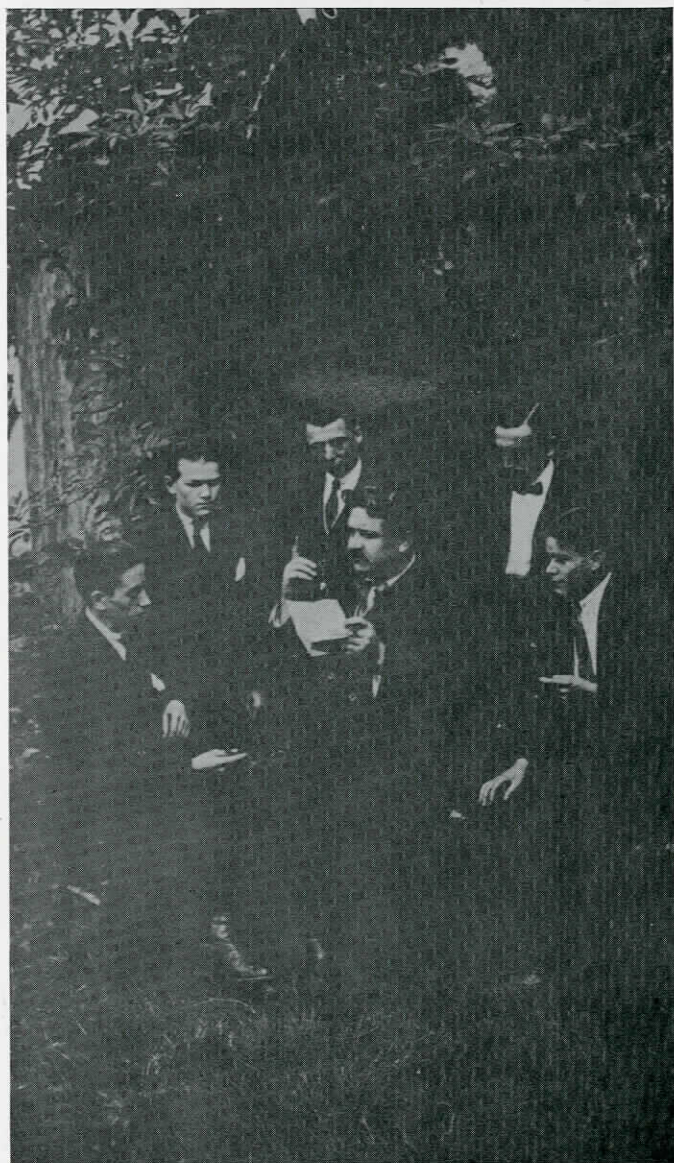
Recordo en els meus temps d'estudiant de música a l'aleshores Escola Municipal de Barcelona —avui Conservatori Superior Municipal de Música— que el mestre Morera, genial compositor i gran pedagog, m'havia parlat més d'una vegada del mestre Serrat amb gran admiració. L'havia tingut de deixeble i sabia però prou bé la seva alçada artística. Allò, el que més apreciava era la frescor de la seva música i a la vegada l'originalitat, cosa tan cobejada en el difícil art de la composició. També l'enyorat mestre Joan Lamote de Grignon m'havia fet esment de la valuosa personalitat musical del mestre Serrat.

Si com molt bé ha dit un apòstol de l'art a casa nostra, l'entusiasme és la sal de l'ànima, el mestre Serrat era tot ell un exemple d'aquesta virtut. La seva extraordinària producció musical és prova més que evident d'aquest entusiasme, d'aquesta necessitat constant d'omplir els pentagrames, de donar-se tot ell a la creació sonora sense esperar-ne cap profit material. Quin exemple tan enaltidor i confortador en aquestes anyades de materialisme desenfrenat i imparable.

Algú ha dit que l'art no té pàtria. És possible aital afirmació? Llavors què significaria un Albèniz, un Falla, un Granados, un Rodrigo, un Turina, etc. entre els nostres i un Liszt, un Chopin, un Bàrtok, un Grieg, un Mussorgsky, un Debussy, etc. entre els forans? Evidentment l'art té pàtria ja que podem identificar grans caudals de música que porten l'empremta de la terra que ha vist néixer els seus cantaires. Serrat, és un d'ells, la seva música és racialment catalana, és mediterrània, és nascuda amb el nostre aire, les nostres muntanyes, el nostre mar. Les contradites de la nostra terra hi són presents en tot moment. Aquest és el mèrit més cobejat del qual poden enorgullir-se els artistes. I entre aquests benemèrits un nom brillantíssim: Ramon Serrat.

Joan Pich i Santasusana

*Ex-director de la Banda i de l'Escola Municipal
Conservatori Superior de Música de Barcelona
Desembre del 1981*

*Ramon Serrat, amb els seus companys de la cobla
Aliança de Ripoll retratats cap als voltants del 1920*

ramon serrat

mestre

Quan l'any 1945 vaig matricular-me per primera vegada a l'Escola Municipal de Música de Terrassa, el Mestre Ramon Serrat feia just un any que havia mort. Però malgrat i no haver-lo conegut personalment, molt aviat, vaig sentir per la seva personalitat un gran respecte i per la seva obra una gran admiració, car el seu record estava latent a l'Escola i els professors parlaven d'ell als alumnes molt sovint. Vaig saber de la seva admirable capacitat creativa i vaig poder fruit d'algunes de les seves obres que com les sardanes: "L'oreig entre els pins" o "Neu rodona", sonaven en moltes ballades sardanístiques arreu de Catalunya. També vaig saber de les dificultats que el càrrec de Director de l'Escola Municipal de Música li comportà, a causa d'enveges i malentesos que el convertiren en centre de picabaralles durant gairebé, dinou anys. Després he tingut oportunitat i temps per a comprendre les seves circumstàncies i inquietuds.

He pogut comprendre el neguit que sentia abans de començar un nou curs davant la incògnita del nombre de matrícula que ell desitjava veure en augment. He pogut mesurar la inquietud que sentia abans d'una Festa de fi de curs o d'un Concert de Santa Cecília en el qual havien d'actuar els alumnes de l'Escola. He pogut tastar l'amargor que l'afligia en topar amb la deserció d'alumnes malaguanyats. He pogut saber de les seves lluites amb els diferents però similars consistoris, per tal d'aconseguir algun

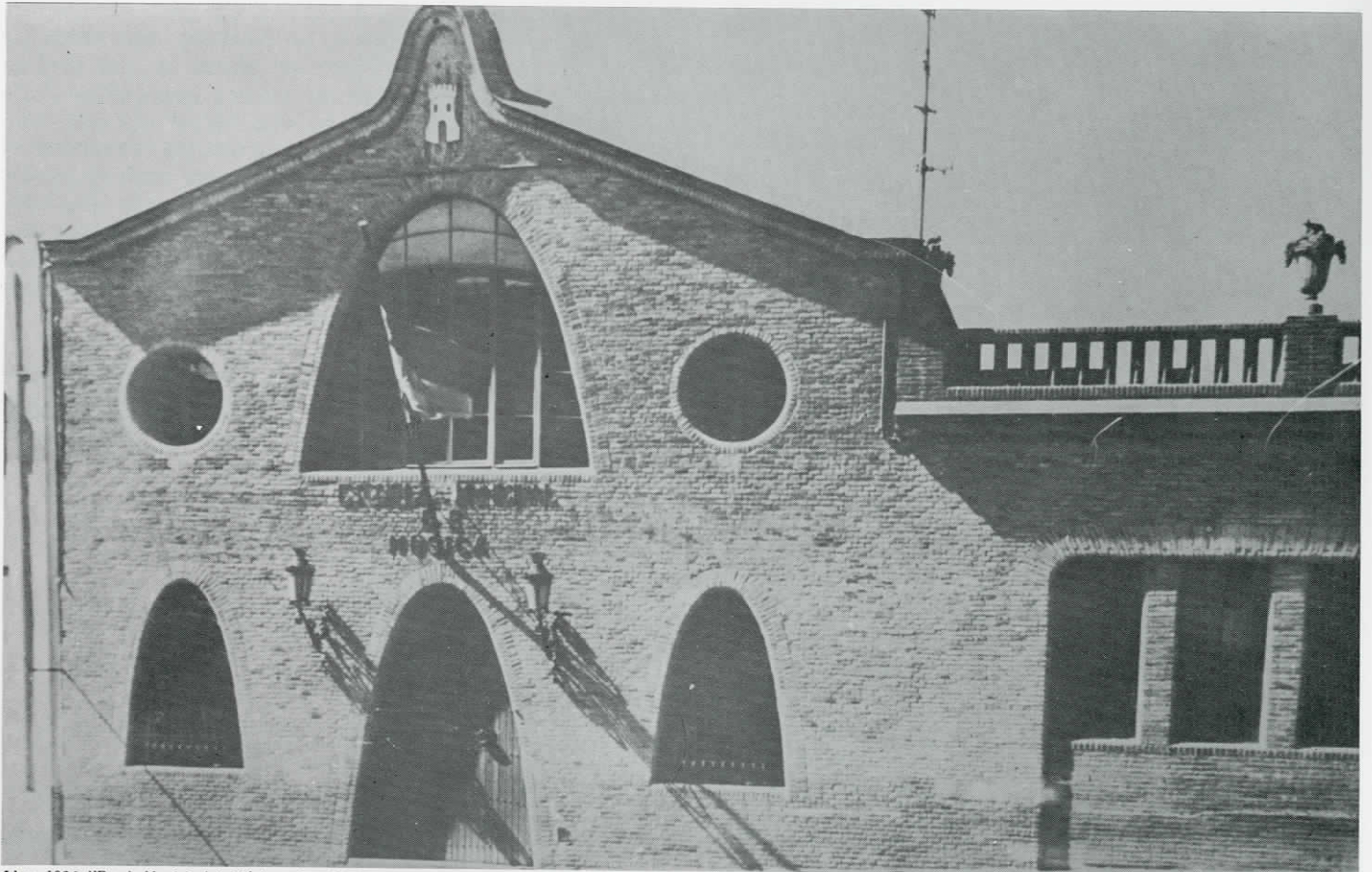
millorament per l'Escola. He pogut endinsar-me en el seu sofriment per causa de la incomprensió, de les crítiques malintencionades de la competència de xerrameques i a voltes incompetents. He pogut endinsar-me molt en la personalitat del mestre i m'ha semblat un home extraordinari en l'art de saber disculpar el proïsme, la qual cosa ell necessitava per tal de trobar la pau convenient per al desenvolupament de la seva inspiració i de la seva tasca enfront de l'Escola i de la Banda.

Hom s'admira de veure com un home voltat de tantes dificultats i de tantes obligacions trobà temps i tranquil·litat per escriure centenars de melodies espontànies i gairebé totes, portadores d'una alegria sorprenent.

He pogut endinsar-me en les circumstàncies del Mestre i davant la seva obra quantiosa i transparent, he pensat que el Compositor havia d'estimar la MÚSICA per damunt de totes les coses i havia de tenir en gran manera desenvolupada la virtut de superar tota mena d'entrebancs. D'aquesta virtut en dona prova la seva obra que després de tants anys, encara podem gaudir fluida i lluminosa com una revelació.

Josep Freixas

*Director de l'Escola Municipal de Música
Conservatori de Terrassa*

L'any 1926, l'Escola Municipal de Música va instal·lar-se a l'estatge de l'Agrupació Regionalista, a la plaça de Mossèn Cinto.

Quan una persona ha passat pel camí de la vida i ha deixat rastre; quan una persona, al llarg dels anys encara té bon record àdhuc entre aquelles que ni tan sols l'han coneguda físicament, és que aquesta persona tenia un seguit de qualitats i que es feia respectar i estimar a través d'aquestes qualitats.

Aquest és, crec jo, el cas del mestre Ramon Serrat, del qual s'escau el centenari del naixement.

I en la celebració d'aquest centenari hem pogut constatar com veus i plomes autoritzades, van glosant els diferents aspectes de la seva complexa i valuosa personalitat.

Ramon Serrat, compositor de sardanes, de música de cambra, de lieder, de música per teatre...

Ramon Serrat, mestre, pedagog, director de l'Escola Municipal de Música de la nostra ciutat.

Ramon Serrat, home senzill i afable, espòs, pare i amic bondadós i fidel.

Ramon Serrat, patriota. Estimava Catalunya amb la més estricta naturalitat, sense estar impel·lit per cap tipus de moviment o de propaganda. Ho feia perquè era el seu país, ja en tenia prou.

I tantes altres coses sentim a dir aquests dies,

entorn a la figura recordada i homenatjada del mestre Serrat, i ben segur que quedarem curts.

A mi em plauria, si tingués traça d'intentar mesurar això que dèiem primerament, el rastre que ha deixat i que notem en la vida musical de la nostra ciutat, i em plauria de fer-ho com el que sóc, un amant de la música, no un tècnic ni un músic. Pertanyo a la plèiade de persones que sense saber de música ens agrada, l'escoltem amb plaer i a voltes treballem per la causa musical.

Vaig conèixer i tractar al mestre Serrat els últims anys de la seva vida, que coincidien amb els primers de la meva vida adulta.

Vaig congeniar-hi molt. No era gens difícil donada la seva senzillesa de tracte, era un home planer, assequible.

Parlàvem naturalment de música. De música i de Terrassa, i mai li vaig sentir cap retret als més de quatre maldecaps que la seva entrada a Terrassa li va aportar, mai!

D'aquests maldecaps, motivats, per una divisió de la Terrassa culta, que es disputava l'hegemonia musical de la nostra ciutat, fent ballar dues personalitats del món musical d'aquella època, en sé poca cosa. És més, no en vull saber res.

Ja des de menut em feia pena aquest tipus de baralla del Casino de dalt contra el Casino de baix, i ho trobava i ho trobo ridícul. Pura anècdota.

L'altra personalitat no vaig tenir el goig de conèixer-la, però el mestre Serrat sempre em donà la impressió que la seva categoria estava molt per damunt de l'anècdota, per amarga que fos.

La seva categoria professional, aparellada amb la seva senzillesa i la seva bondat, ens ha llegat això, una Terrassa amb més bagatge de música i de músics, de sardanes i de sardanistes, d'estil de treball discret i eficaç i comportament humà, exemplar.

La meva afecció a la música es va veure incrementada per la influència del mestre Serrat, així com els meus relatius coneixements musicològics. I com jo, molts terrassencs.

Per això guardo tan bona memòria del mestre Serrat i el recordo com a músic i com a home.

Màrius Samarra
President de la Delegació
d'Òmnium Cultural de Terrassa

El mestre Ramon Serrat i Fajula

~~~~ Els alumnes ~~~~
de l'Escola Municipal de Música
de Terrassa al seu volgut mes-
tre D. Ramon Serrat, en prova de
~~~~ admiració i respecte ~~~~

Antón Vidal	Juanes Fíbr	Carme Jena	Espérance Codina
José Ceban	Emília Vaccar	Adelina Palmi	Agustina Boix
Josep Llorens	Marc Cerdona	Barça Bruguera	Miret Marcet
Paulina Font	Alber Ceban	Margarida Jimon	Alfons Marcet
José Vilà	Joanany Gra	Isidre Vilà	Montseny Jila
Joan Fiala	Antoni Clus	José Castells	Antoni Ceban
Andreu Guillem	Cauch Vilanova	Rolán Grau	Salomé Boix
Andreu Jila	Andreu Vilanova	Maria Juncas	Francisc Gil
Jabrada Jila	Manuel Guillen	Montseny Guillen	Maria Amors
Pae Bigelbach	Enric Caranga	Pyota Clus	
Pilar Guis	Enric Jala	Antoni Clus	
Lola Boada	Lola Castells	Rosalía Camps	

Terrassa, dia 22 de Juny
de 1926

Clara F. Juncas
Cant y solista

ramon serrat

col·laborador

Vaig entrar a formar part del professorat de l'Escola Municipal de Música, com a professor de Violoncel a l'any 1934. Llavors ocupava l'Escola un edifici al carrer "Joaquin de Paz, nº 54" on col·laboràvem, amb el Director mestre Serrat, 5 o 6 professors encarregats d'impartir les diferents matèries.

Al començament de la guerra civil, va traslladar-se l'Escola a la casa Amat, del carrer "Pantà", desocupada dels seus propietaris per haver-se exiliat. Allí vàrem passar-hi tot el temps que va durar la guerra, defugint tota mena de dificultats, fins que al seu termini, varen instal·lar-nos al local de l'Agrupació Regionalista, en la placeta de Mossèn Jacint Verdaguer, l'edifici actualment desaparegut i en el qual lloc hi ha emplaçada la Casa de Correus, que si bé era un local molt més gran, no reunia les condicions apropiades per desenvolupar la tasca pròpia d'una Escola de Música; ja que la manca d'aules, convenientment separades per no destorbar-nos mutuament ens obligava a utilitzar les poques que hi havia, d'una manera alternativa i a horaris molt convencionals.

La lluita del mestre Serrat per tal de resoldre aquests inconvenients, va ésser constant. A cada regidor de Cultura que visitava l'Escola, se li plantejava el problema, que si bé era estudiat a fons pels serveis tècnics municipals, mai no va poder assolir-se més que la construcció d'un parell d'aules en un entresolat que hi havia al final de la sala d'actes; que junt amb dues més de la planta baixa (inclòs el despatx de la Direcció) i utilitzant l'escenari de la sala amb el teló tirat, disposàrem en total de 5 aules, més o menys bones, per ensenyar les diverses assignatures. En realitat podem dir que l'Escola Municipal de Música fou l'obra del mestre Serrat; ja que a la seva arribada a

la nostra ciutat l'any 1925, per a ocupar els càrrecs guanyats per oposició, va produir-se, per raons polítiques, la dimissió en bloc de tot el professorat d'aquell centre docent. Acceptades les dimissions l'Ajuntament nomenà Director de l'Escola el mestre Serrat, el qual, amb l'ajuda de la seva filla Núria i 4 o 5 professors amics, que col·laboraven amb ell, es disposà a continuar les activitats docents. I no solament va desertar el professorat, sinó que arrossegaren també la major part dels alumnes per obrir un Conservatori particular. No cal dir que la serietat, la bonhomia, la competència i el caràcter emprenedor del mestre, foren les claus de l'èxit, en aquella difícil empresa.

El reduït nombre de professors i auxiliars que hi havia per atendre el cada dia més nombrós alumnat que acudia a l'Escola s'havia de suplir amb la dedicació i l'entusiasme que tots junts desplegarèem. Així, els professors de piano, donaven classes de solfeig. El mestre de violí, dirigia la classe de Conjunt Orquestral, i el de violoncel explicava la Teoria Superior. El mestre Serrat s'encarregava d'explicar Harmonia i Composició.

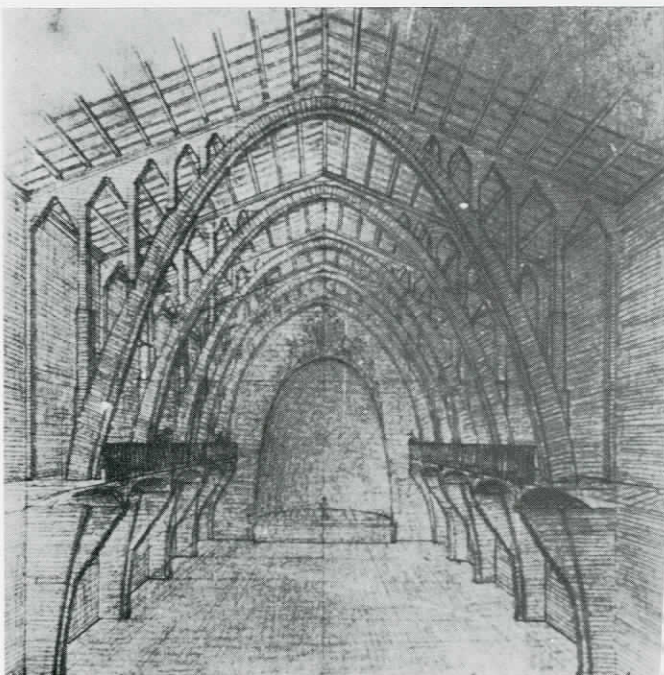
Però les satisfaccions i l'interès que tots sentíem per l'Escola, compensaven de sobres les dificultats i problemes que sorgien. La possibilitat de col·laborar en l'orquestra de l'Escola era motiu de goig i d'estímul, no solament per la tasca específica de pràctiques orquestrals, sinó també per l'oportunitat de disfrutar amb l'assaig i l'execució de les obres del mestre Serrat en els concerts que es donaven tradicionalment cada any, per Santa Cecília, patrona de la música, i també pel tancament del curs a fi de juny, entre d'altres.

Mai no podrem oblidar les emocions experimentades en estrenar obres i composicions sortides de la ploma del mestre a vegades amb la tinta encara fresca, com "Crisantem" o "La fi d'una rosa". I de partitures com "L'Ascensió al Sant Llorenç", "Dolç repòs", el preludi del "Somni de Neus" o com la "Suite Pirenenca" i sobre tot de les bel·leses del "Quartet de Corda" i tantes i tantes d'altres...

Sincerament crec que el mestre Ramon Serrat, ha estat el músic més important que hem tingut entre nosaltres els darrers cent anys, i que malgrat totes les contrarietats i disgustos que varen proporcionar-li alguns dels seus adversaris, ell va estimar i honorar la nostra ciutat, profundament; per la qual cosa es fa mereixedor del nostre reconeixement i de la nostra estima i admiració.

Josep Güell

Ex-Professor de l'Escola Municipal de Música de Terrassa

Dibuix de la sala d'actes de la desapareguda Escola Municipal de Música a la Plaça de Mossèn Cinto Verdaguer.

La canço del nostre amor.

Allegre.

To - no - ra can - so que por - tes dol - so de da - re mi -
 quit i om - ple - nes el pit de ri - que en
 I en un gai ma - ti cam el teu mi - rar el nos - tre ro -
 cla - vor de fes - te l'a - mor can - ta.

ra - da No tens pe - re - nore dels ulls de l'a - ma - da
 re - sel No vens lin - xi mit re - blot de pro - me - ses?
 sa - sa Tu - dria el drin - ger que bra da el cal - ra - ri
 ri - a canço de jar - di i el món flo - ri - ri - a

En por - tes me - No sento en el cor el
 Si mai la can - ço per -

fra - gil ron - hort per la flor marci - da mi - rera la llum d'or es - dat de la
 des la sen - to per co - ra gasi - va amb un llarg pe - to se - ri - a mes

vi - da vi - ra I en mig del cel I amb lla - vi de mel i

perfum de mel l'amor per - la - ri - a No co - vis es - tel no

tin - guis an - hel de mas - sa fo - lli - a A tu - rat a - qui que el

món no és mes - qui No vens clara estel·la la bo - na pa - rel·la

L'a - mor ja ha flo - rit; no et don guis ne quit.

Hetra Enric Gall

R. Ferras

Sardana "El pontó de la Xuriguera"

Handwritten musical score for a sardana. The score is written on ten staves. The instruments listed on the left are: Flot, Trias, Trias, Trompeta, Trombó, Fiolon I, Fiolon II, Baix, and piano. The music is written in a key with one sharp (F#) and a 3/8 time signature. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and dynamic markings.

4 ensaio 12 Maig de 1933

Chimney II *Alta la pleta*

Poco a poco, con estacis

Flute

Oboe

Clarinet

Bassoon

Trumpet

Trombone

Violin

Viola

Cello

Double Bass

Piano

p

mf

f

dim

cresc

aux

8

(2)

II

Handwritten musical score on multiple staves. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and accidentals. The score is divided into two main sections, labeled (2) and (3).

Section (2) includes the following annotations:

- pro. rat*
- a tempo*
- creix* (repeated multiple times)

Section (3) is marked with a circled (3) and contains musical notation with various accidentals and note values.

Nº 1.

La Nurí no vol sopar

Ligero y energico:

The first system of musical notation consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is in 2/4 time, starting with a forte (f) dynamic. The piano accompaniment is in 2/4 time, starting with a piano (p) dynamic. The key signature has one flat (B-flat).

The second system of musical notation continues the vocal line and piano accompaniment. The vocal line features a melodic line with a trill-like figure. The piano accompaniment provides a rhythmic foundation with eighth and sixteenth notes.

The third system of musical notation continues the vocal line and piano accompaniment. The vocal line features a melodic line with a trill-like figure. The piano accompaniment provides a rhythmic foundation with eighth and sixteenth notes. The word "tierno" is written above the vocal line.

The fourth system of musical notation continues the vocal line and piano accompaniment. The vocal line features a melodic line with a trill-like figure. The piano accompaniment provides a rhythmic foundation with eighth and sixteenth notes. The word "tierno" is written above the vocal line.

The fifth system of musical notation continues the vocal line and piano accompaniment. The vocal line features a melodic line with a trill-like figure. The piano accompaniment provides a rhythmic foundation with eighth and sixteenth notes. The word "tierno" is written above the vocal line.

The sixth system of musical notation continues the vocal line and piano accompaniment. The vocal line features a melodic line with a trill-like figure. The piano accompaniment provides a rhythmic foundation with eighth and sixteenth notes. The word "tierno" is written above the vocal line.

CONCURSOS MUSICALES

En atención a los méritos contraídos por

la Banda Municipal de Tarrana - Director: D. Ramón Serral Tadjula
en su condición de Segundo Premio de la Tercera Sección se le otorga el presente

DIPLOMA DE COLABORADOR

Barcelona 15 de Septiembre de 1929.

V.º B.º
EL DIRECTOR
DE LA EXPOSICIÓN.

[Signature]

EL PRESIDENTE DEL JURADO

[Signature]

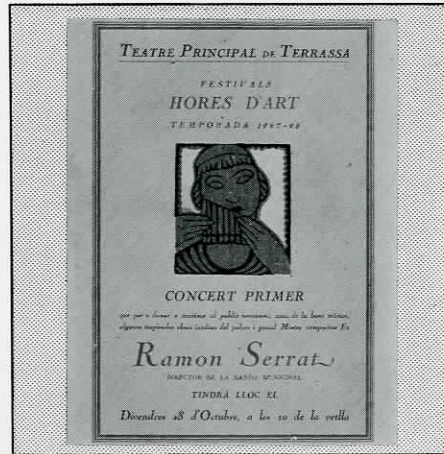
EL SECRETARIO.

[Signature]

ramon serrat

cronologia

- 1881.- En Ramon Serrat i Fajula neix a la baronial vila de Sant Joan de les Abadesses el dia 4 d'agost de 1881 en una casa del carrer Major, encara avui coneguda com a "Can Martí".
- 1889.- Comença els estudis de música. El seu primer mestre fou un miner, company del seu pare, que era capatàs a les mines d'hulla de Surroca.
- 1905.- Es casa amb Francesca Nogué i Vila, de Molló, a l'església de Camprodon.
- 1906.- Neix la seva primera filla, Maria, i a causa del part mor la seva dona.
- 1907.- Torna a casar-se, ara amb Sebastiana Purcalla i Serradell, de Selva de Mar, neboda d'un beneficiat de l'ex-col·legiata "Mn. Fernando Purcalla".
- 1908.- Ribes de Freser. Es el primer dels molts canvis que per anar prosperant farà al llarg de la seva vida. Hi dirigeix el cor Taga.
- 1909.- Olot. En aquesta vila passen coses importants en la vida del Mestre Serrat. Li neix la segona filla, Núria, després pianista notable. Posa una fita important en la seva carrera de compositor: compon la seva primer sardana, "La font del Cubilà" inspirada en un tema santjoaní, el qual ja serà una constant en la seva obra.
- 1910.- Granollers. És un salt de més importància. Toca de primer tenor a la cobla "Els Sendrers". Li neix la tercera filla, Rosa.
- 1911.- Caçà de la Selva. Hi fa una estada més llarga, quatre anys. És primer tenor a la cobla "La Unió Casanenca" i rep lliçons de piano de mossèn Gabriel Garcia, director de l'Orfeó Catalunya. Abans, a Sant Joan, havia rebut lliçons de solfeig i violí de l'organista del monestir, Basili Vilageliu.
- 1913.- És un dels fundadors de la cobla "La Selvatana", que ràpidament assoleix el gran renom que encara avui té. Neix la quarta filla, Paula.
- 1915.- Ripoll. Torna al seu estimat Ripollès. La seva tasca en aquest moment és ja molt important; hi funda la cobla "L'Atlàntida" de la qual és primer tenor; dirigeix el grup coral "Flor de Maig", de Ripoll; és fundador i director de l'Orfeó de Ripoll; dirigeix la coral "Sempreviva" a Campdevàrol. I a més compon. Sardanes: "Pel fill

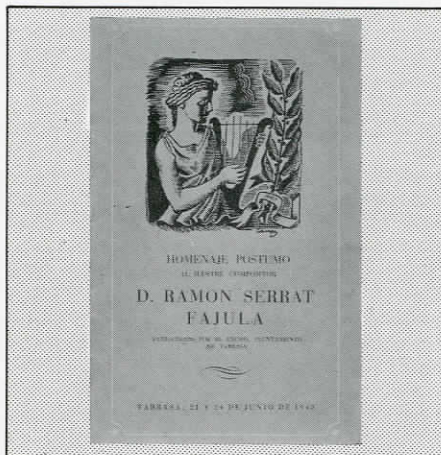
que no vindrà", "Nit serena", "Neu rodona" i un llarg, llarguíssim etcètera. Obres per a piano. Una sarsuela: "El Roser de Vallfogona".

- 1918.- Neix el seu cinquè fill, ara un noi, en Ferran.
- 1921.- La vila de Ripoll li ofereix un homenatge majestuós.
- 1922.- S'estrena amb gran honor i èxit, la seva sarsuela "El Roser de Vallfogona", amb lletra de l'escriptor ripollenc Basili Puig.
- 1925.- Terrassa. Fou el seu gran pas i ja l'estabilitat de població. Guanya, per oposició, el càrrec de director de l'Escola Municipal de Música. El jurat estava compost pels mestres Enric Morera, Jaume Pahissa i Enric Nogués. A la vegada es fa càrrec de la direcció de la Banda Municipal de Terrassa. A partir d'aquest moment la cronologia es torna difícil. El Mestre Serrat posseïa una facilitat enorme en l'escriptura musical, la seva obra és molt prolífica i se n'hauria de fer un ordre gairebé diari (moltes sardanes seves no tardava ni un dia a fer-les), cosa totalment impossible. Sí cal remarcar però, que a Terrassa es va fer el nucli fonamental de tota la seva obra com a compositor; que la feina feta fins aquell moment és pot considerar preparatòria, premonitòria es podria dir de la que va fer després a Terrassa, encara que ja té tota la inspiració clara, neta, serena i d'una molt difícil senzillesa i espontaneïtat, a la vegada que una arrelada catalanitat, terme impossible de definir, però que queda meravellosament en relleu quan s'escolta qualsevulla de les seves obres.

- 1929.- La Banda Municipal de Terrassa sota la seva direcció, aconsegueix el segon premi en el concurs de bandes celebrat a Barcelona, amb motiu de l'Exposició Universal.
- 1931.- La col·laboració del Mestre Serrat amb totes les persones i entitats vinculades al camp de la cultura és absolutament cordial. La seva bonhomia i el seu bon fer personal i musical li han guanyat totes les voluntats, per sobre de moltes primeres reticències aviat desfetes. Una mostra n'és una carta del Mestre Joan Llongueres, datada d'aquest any 1931, on la cordialitat hi destaca.
- 1936.- El Foment de la Sardana de Barcelona li dedica l'Aplec de la Sardana d'aquell any. La producció d'aquests anys assoleix ja nivells molt alts; comença amb empena la producció al marge de la cobla, sense però que abandoni ni de molt la seva estimada sardana. El piano, els lieder, el cant coral, la música de cambra i fins i tot l'òpera i la gran orquestra. Res no

s'escapa de la seva atenció i de les seves possibilitats. Un testimoni tan autoritzat com el mestre Jaume Pahissa escriu: "Vaig tenir el plaer de dirigir una composició simfònica del Mestre Serrat, executada per una excel·lent orquestra, en un concert celebrat a Terrassa. En aquesta obra s'hi palesava el sentit orquestral del seu autor. L'orquestra sona ampla, neta i viva. Les idees són originals, d'un caràcter noble, d'un accent profundament català. Les harmonies sense ésser complicades, són interessants i tenen un aire romàntic que de tant en tant unes lleugeres pinzellades de sentit modern fan més saboroses i els donen un punt de picant. I, per damunt de tot, se sent córrer per les veus de la música de Serrat, una vida i frescor que fa que tot seguit penetri en l'esperit de qui l'escolta". En termes semblants s'han expressat i s'expressen el seu mestre, Enric Morera i l'important músic Joan Pich i Santasusana.

1944.- Un mes abans de morir, el seu estimat poble de Sant Joan de les Abadesses li va retre un homenatge en el transcurs de la Festa Major d'aquell any. Va anar-hi amb la Banda Municipal de Terrassa i ensem va col·laborar-hi amb tres sardanes de títols: "Cercant promès"; "La plaça del meu poble" i "La mula d'en Perots".

1944.- El dia 2 de novembre mor a Terrassa. En el sepeli, la Banda Municipal va interpretar, per exprés desig del Mestre, la seva marxa "Dijous Sant a Terrassa".

1945.- La ciutat de Terrassa li ofereix un homenatge pòstum dedicant-li una plaça; interpretant a l'església parroquial del Sant Esperit la "Missa de Sant Agustí" per a orgue i tres veus de la qual era autor l'homenatjat i un selecte concert d'obres seves a l'Escola Municipal de Música, a la vegada que una ballada de sardanes a la seva plaça.

1949.- Sant Joan de les Abadesses li dedica un carrer i s'ofereix un concert commemoratiu.

1950.- A Terrassa és dona el nom de "Minyons d'en Serrat" a una anella sardanística que encara existeix.

1956.- L'Agrupació Sardanista de Sant Joan de les Abadesses commemora el 75 aniversari del naixement del Mestre amb audicions de sardanes i un concert coral.

1969.- Coincidint amb el segon Concurs de Colles Sardanistes a Sant Joan de les Abadesses, se li va retre un homenatge en escaure's el 25 aniversari de la seva mort, en el decurs del qual es va descobrir una làpida a la casa de l'estanc de la plaça Major on va viure de petit.

1972.- Es dona el nom de "Colla Ramon Serrat" a la colla sardanista que es forma a Sant Joan de les Abadesses.

1974.- En formar-se a Sant Joan de les Abadesses una colla juvenil, se l'anomena "Colla Petits Ramon Serrat".

1977.- L'Òmnium Cultural i l'A.S.E.R.T. de Terrassa; l'Agrupació Sardanista de Sant Joan de les Abadesses; l'Obra del Ballet Popular amb la col·laboració de la Caixa d'Estalvis de Terrassa, editen conjuntament un disc monogràfic d'homenatge amb dotze sardanes de les més significatives, interpretades per la cobla "Els Montgrins".

1981.- Sant Joan de les Abadesses en ocasió de la Festa Major, celebra amb diferents actes el centenari del naixement del Mestre. En un d'ells s'estrena la sardana homenatge "A Ramon Serrat", original de Jaume Cristau.

1981.- A Terrassa es commemora el centenari amb una sèrie d'actes emmarcats sota el títol de "Curs del Centenari".

Sandana "El Camer de les Pàres"

Ramon Serrat

25 de Agost de 1933

Handwritten musical score for "Sandana" by Ramon Serrat. The score is written for a full orchestra and includes the following instruments:

- Flautist
- Violins
- Violas
- Cellos
- Double Basses
- Flutes
- Clarinet
- Bassoon
- Piano

The score is written in 2/4 time and features a complex arrangement of notes, rests, and dynamic markings. The piano part is particularly prominent, with many notes and rests.

R. Serrat Sandana Legarenea

Handwritten musical score for "Sandana Legarenea" by R. Serrat. The score is written for a full orchestra and includes the following instruments:

- Flautist
- Violins
- Violas
- Cellos
- Double Basses
- Flutes
- Clarinet
- Bassoon
- Piano

The score is written in 2/4 time and features a complex arrangement of notes, rests, and dynamic markings. The piano part is particularly prominent, with many notes and rests.

L'obra musical del Mestre Ramon Serrat i Fajula és extraordinàriament extensa i també per desgràcia està molt dispersa. La llista que presentem no pretén ser exhaustiva, però pot donar un índex de la seva gran envergadura.

1.— OBRES PER A PIANO

- Suite infantil: I. La Nuri no vol sopar; II. La Nuri canta; III La Nuri balla, IV, La Nuri té son; V. La Nuri dorm.
- Fugueta a dues veus
- Minuet
- A la memòria del mestre Joaquim Vancells
- Sonata en mi menor: I Allegro; II Minuet; III Scherzo
- Elegia heroica
- Processó nocturna. Marxa
- Vals català
- La mort del vent
- Melodia
- El cavall Bernat
- Impressió simfònica
- Claror d'alba
- Andante religiós
- Pavana

2.— OBRES PER A VIOLÍ I PIANO

- La fi d'una rosa
- Crisantem
- Nit serena
- Marxa oriental
- Nocturn
- Dansa de les oques
- Marxa
- Scherzo
- Elegia
- Ritmes de bressol

3.— OBRES PER A VIOLONCEL I PIANO

- Dolç repòs
- Tarantel·la

4.— MÚSICA DE CAMBRA

- Minuet: C. Baix, Flauta, Violí I, Violí II, Violí III
- Quartet en mi major per a instruments de corda
- Quartet en si menor per a instruments de corda
- Camins vells. Quartet de corda
- Horbstlied. Piano i oboè
- Les balades del collet del vent. Piano, C. Baix, Violí I, Violí II, Viola, Violoncel
- Quartet en re menor. Piano, Violí, Viola i Violoncel
- Ègloga matutina
- Caprici per flauta, clarinet, trompa i piano

5.— CANÇONS AMB ACOMPANYAMENT DE PIANO

- La cançó del nostre amor
- La cirereta
- Un amor que mai s'acaba
- Cançó a l'amic Pere Vidal
- La sardana blanca
- Margarida
- Les teves mans
- El clavell furtat
- Cançó per a Torrebonica
- St. Antoni de Gener
- La mort del rossinyol
- Vuit cançons de Verges
- Cançó de la mare
- Les mans de la meua mare
- Larirà
- Cançó per a la mainada
- Sonet
- Cançó de la festa de l'arbre
- L'aigua canta una cançó
- Cançó per a Maria Lurdes
- Oració del matí
- Una engruna
- La bandera
- La princesa captiva
- Himne de les colònies escolars de Terrassa
- Després de la pluja
- Misteriosament
- Pel guariment d'una rosa
- He anat al bosc
- Ulls blaus
- Cançó de partença
- A santa Caterina de Siena
- A mi el dolç cant em té encisat
- Cançó de l'exili
- El foraster

6.— ORQUESTRA SIMFÒNICA

- Dansa de la nit
- El diable es tornà papallona
- Cimes alteroses
- Mort d'Eol
- Suite pirinenca: I. La Vall dels estanys - II Nit a la pleta - III. Els cims - IV. Núria - V. L'aplec dels pastors
- Suite en mi major: I. El molí petit II. Cançó de la vella - III. Dalt l'ermita de St. Antoni - IV. Retorn de l'Aplec
- Suite "Ascensió a St. Llorenç"
- Elegia heroica: I Elegia heroica - II. Cançó de la mare - III. Comiat
- "Nerto", sobre poema de F. Mistral
- "Marta", sobre poema de J. Maragall
- En Simon de l'Abadia

7.— SARSUELA

- El Roser de Vallfogona

8.— OBRES CORALS

- Germanetes
- Jugant a corda
- Cançó de muntanya
- La cançó del nostre amor
- El rossinyol
- Muset i Bernadeta
- Dissabte de Glòria
- Brindis
- L'encís de la cabana
- Evocació
- Les tres germanetes
- Pasqua Florida
- Allà sota una penya (popular)
- Pastoret (popular)
- Muntanyes regalades (popular)
- La rosa de Sant Jordi
- El més petit de tots
- Pasqua de Resurrecció
- La vaca cega (amb acompanyament de cobla)
- El rossinyol (poema escenificat)
- La missa en honor a sant Agustí (per a orgue i tres veus)

9.— ÒPERA

- Somni de neus

10.— SARDANES

- Absència
- Andalaïsa
- Apassionada
- A la muntanya
- Alegre recordança
- Amb tu
- Ametlla de Merola
- Amoreta
- Antònia
- Bosc endins
- Boires
- Brodant seda
- Camí de Núria
- Camí enllà
- Cant de germanor
- Cant dels fadrins
- Cant a l'estimada
- Cap a sant Antoni falta gent
- Cap d'any
- Catalunya vella
- Claror d'alba
- Claror de posta
- Cogullades
- Costa amunt
- Crespuscle
- Cançó de l'esmolet
- Cançó de muntanya
- Cançó del Ter
- Dalt la cima
- Dansaires egarencs
- Dansaires olotins
- Delícies
- Delícies del bosc
- Delit
- Desventurada

- Diada de l'amor
- Diada dels morts
- Dolç refilet
- Dolç sospir
- Egarenca
- El cant de la molinera
- El capellà
- El carrer de les parres
- El Catllar
- El despertador del rossinyol
- El merlot i el rierol
- El meu vailet
- El pantà de la Xuriguera
- El parral
- El pont de les mentides
- El rierol
- El Roser de Vallfogona
- El tapiol
- Engruna
- Ensomni
- Esbart d'ocells
- Espiga daurada
- Eterna cançó
- Fent-se clar
- Fent-se fosc
- Festívol
- Filles del Canigó
- Filles del Ter
- Flor d'argelaga
- Flors al vent
- Gent d'ara
- Gent de casa
- Guidona
- Himne
- Homenatge
- Hora baixa
- Ibars d'Urgell
- Íntima
- Joventut
- Jugant a corda
- Jugant de festa
- La cançó de l'esmolet
- La cançó del Ter
- La dansa de l'amor
- La fageda d'en Jordà
- La festa cassanenca

- La festa dels pagesos
- La filla de l'hortolà
- La font de la Margarida
- La font de la tartana
- La font del Cubilà
- La font del marxant
- La font del tòtil
- La font dels lledoners
- La gala de Campdevàrol
- La gentil Roser
- La Gracieta de Rocaters
- La guatlla
- L'airet de la matinada
- La lluna riu
- La Maria Blanca
- La Moixina d'Olot
- La Mula d'en Perots
- La nau que fa via
- La nit de Nadal
- La noia gran
- La plaça del meu poble
- La plaça de sant Joan
- La princesa captiva
- La pubilla de Ripoll
- La reina del cor
- La ripollesa
- La rosa de sant Jordi
- La roureda
- La verge vella
- L'encís de la cabana
- L'ermita vella
- Les campanes del Monestir
- Les monges de sant Amant
- Les noies de Ripoll
- L'esvalot de la plaça
- L'eterna cançó
- L'hereu Maraldes
- L'hereu va a la guerra
- L'hora baixa
- Lluminosa
- Lluny de l'estimada
- L'ocatera
- L'oreig entre els pins
- L'últim adéu
- Ma floreta

- Maria Assumpta
- Maria Rosa
- Mercè
- Montserrat
- Murmuris del bosc
- Neu rodona
- Nit de reis
- Nit endins
- Nit serena
- Núria
- Pel fill que no vindrà
- Pensament
- Pensant en tu
- Platja avall
- Pregària
- Pressentiment
- Prometatge
- Puigcerdà
- Raimunda
- Record llunyà
- Riubregós
- Rosa blanca
- Roser
- Rosina
- Santjoanina
- Serafina
- Sortint d'ofici
- Teresa
- Tocant campanes
- Tot filant
- Tot llaurant
- Tristos amors
- Veus heroiques
- Vila eterna

11.- OBRES PER A BANDA

- Marxa Pontifical
- Dijous Sant a Terrassa
- Evocacions: I. Aires de l'Ebre
- II. A la Basílica
- III. Cançó de bressol
- IV. La Muntanya escarpada
- Visions de circ: I. Cavall Bernat
- II. Vals
- III. L'aprenent d'acròbata

El mestre Serrat dirigint la Banda Municipal davant de l'edifici de "La Cuina Moderna", al carrer de la Fontvella, cruïlla amb els del Cardaire i St. Pau.

LA FESTA DE L'ARBRE

EX DIN TRE BE EN DIN TRE DE LA TE RRA - FURGUILA RREL AR

BRES PLANTEM COM PANYS PER EL PLAI LA SE RRA QUE PU GI LABRAN

CADA CAPAL CEL A LA VI LA DE RI POLL ENTREMIG DEDUES

AI GUES OI DA A VUI NI CE LE BREM FESTA GROS SA RE

GA LA DA SI DE LEI TEN ALS IN FANTS EI XE RITS DE LA MUNTANYA

CA DA U QUAN PLANTIEL SEU GI RIEL CORIELSULLS EN LAI RE I

ENCO MANIAL CREA DOR PER LA TE RRA BONAA NYA

DA AI GUA SOL VENT I SA LUT IUN ES BART D'O CELLS CAN

TAI RES CA DA U QUAN PLANTIEL SEU QUE DE MANUN ANY DE

DEU I LA PAU TAN E NYO RA DA

Han col.laborat en els actes d'homenatge al Mestre Serrat

Excm. Ajuntament de Terrassa

Òmnium Cultural

Arxiu Tobella

Centre Cultural de la Caixa d'Estalvis de Terrassa

Escola Municipal de Música - Conservatori de Terrassa

Caixa d'Estalvis de Terrassa

Retaule Artístic de Terrassa

Amics de les Arts

Centre Excursionista

Asert

Societat Joventut Terrassenca

Cobla La Principal de Terrassa

Schola Cantorum

Cobla Ciutat de Terrassa

Banc de Sabadell

Associació de veïns de Sant Pere

Orfeó Joventut Terrassenca

Massa Coral de Terrassa

Coral Egara

Coral Horeb

Capella de Música de Sant Pere

Conjunt Coral del Conservatori

Petits Amunt i Çrits

Arrels

La Sang del Principat

Minyons d'en Serrat

Sr. Daniel Pujol i Vila

i adhesió del Servei de Promoció Cultural del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat

EXCEL·LENTÍSSIM AJUNTAMENT DE TERRASSA

MARÇ DEL 1982

La present edició, ha estat realitzada amb motiu de celebrar-se al Saló Capitular de l'Ajuntament, l'acte de cloenda de l'homenatge de la ciutat de Terrassa al mestre i compositor de música Ramon Serrat i Fajula, organitzat per diverses entitats ciutadanes amb motiu de commemorar-se el centenari del seu naixement.

El present opuscle és el número tres de la Sèrie "Homenatges", editada per l'Ajuntament de Terrassa per mitjà del Consell Municipal de Cultura.